

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

L. v.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

num haberet crevit eorum filius
magnus. Eeperit autem puer
et docere eum dicentes Glade si
li et fac opus mercenarii et pasce
oives alienorum: ut vel sic acquisi
ras nobis victum necessarium.
Tu. R. Virtute multa et scien
tia predictus sanctus dei pri
mabat dignitati martyrum.
Eum fructu opum perferens cele
stis sapientie verba. R. A pu
ericia requisivit auctorem vite
et animum dedit ad eloquia dei.
Cum fructu. Lectio secunda.
Quicunque cōtristari cepit bone in
dolis puer ex penuria pentur
suorum. Sed misericordia dei
una eadē hora eunte puerō p
viam misit ad illum dominum angelum
suum quem q̄ occurrit ei dicit: ut
quid te video sic plorare. Nam
me quā pūntē conspicis tecum
loquēscēmisit deus tibi ferā
consolatōem. Nunc ergo tolle
quod tibi dominus nō transmisit. Et
dedit ei aurum pondera decem.
Tu. R. In timore dei patris
sancti gloriosa et in sensu eius co
gitatus dei. Et omnis narratō
eius in perceptis altissimi. R. Pa
stor p̄pti dei factus est sapientia
sermonis sacri. Et. Lectio tertiā.
Et cum accepisset reuersus est
ad domum patris sui gaudens.
Tunc cepit referre p̄t suō q̄li
ter ei angelus domini apparuisset
qui needum viam domini agnouisset
Tunc puer cepit rogare p̄tem
suum dices. p̄t hec donauist nob̄
dominus p̄ sua pietate ita nob̄ op
timum ē exinde dividere cum
paupib⁹. Et ita opibus com
pleruerit ut etiā maiorem p̄tem
auri paupib⁹ erogarent. Tu.
R. Beatus magnus qui vas
auri solidū ornatū omni lapide
precioso fluente gratie propinavit
in populo. Et accepit stolam
glorie in consummatō p̄tutus.
R. Factus ē quasi ignis efful
gens et quasi thus redolens ī
diebus estatis. Et. Gloria. Et.
In secundo noct. ann. Consur
gens dilucido quesuit bona
marrir magnus quasi florens
lilium germinauit: ann. In tes
tamentis pacis stetit semen il
lium et usq̄ in eternū permanet
gloria eius. ann. Exaltauit do
minus in eternū cornu christi
sui: et dedit illi testamentū vite
et sedem glorie sue. Lectio quartā.
Dixitque p̄t suo yade et com
para oves. et cum empte essent
ita creuerit ut ex decem et oc
to fierent mille. Tunc beatissi
mus magnus cuius adhuc pa
ganus esset de tonsura ouiuū
suarum saccos impleuit: et p
noctes importauit ī ciuitatē
et pauperib⁹ christianis ut vi
duis erogabat. Quibus etiam
præcepit dices Glare nemis
ni direritis sed dicite dominus do
nauit nob̄ de me autem nemo se
tit. Tu. R. Justū debet. Lectio quinta.

Dunc descendente eo ad ci-
vitatem dū agere dies festus
dñi hec erat lectio in ecclēsia.
Querite et inuenietis: pulsa-
te et apieſ vob. His auditis
beatus magnus ſigens inten-
tionis cor intra ſemetipm ait
Ecce magne iā diuitē te dñs
tuus dimiſit et nūc p euāgeliū
tibi maius māifestauit ut ad
lumen ptingas veritatis. a te
nebris redeas ad lucē qz pdiſ-
diſti qd laborasti si fructuz la-
boris non teneb hoc eſt ſequi
ſaluatorē. **Tu.** **R:** Sint lū
bi yestri precincti. **Lectō. vi.**
Ergo teneo quod tenendum
eſt animo et omnia q̄ rſpunda
ſunt relinquam: ideo queſui
ut inuenirem: ideo inueni ut
teneam. Hec ſecū reuoluebat
animo et meditabatur et quo-
tidie querebat quō viā verita-
tis inueniret. Hec eo meditā-
te appariuit ei angelus dñi in
ſimilitudine homis et dixit ei
Nos ſequamur iustum et ſcm:
venerabilemq̄ virum nomine
redemptum p omnia eruditū.
Tu aut. **R:** De torrente paſ-
ſionis dum bibit in via beūs
magnus p ascensum purpure-
um ad regis ſalomonis aure-
um tranſit reclinatorium. **P.**
Hic fulget miraculorū gratia
ibi gloria. **P.** **Gla.** **P.** **I**n
ſu.noct. **an.** In dño do ſuo cō-
ſiſus fortis athleta magn' mi-

litum fortiter ſuſtinuit ſctus.
et idcirco ad montem virtutū
transmigravit vīctoriosus. **an.**
Quasi oliua pullulans et cy-
preſſus in altitudine ſe tollēs
Sic vir beatus ad gloriā ſan-
ctitatis ascendit. **an.** Porre-
xit manū ſuam vir ſanctus
in libationem altaris et deſan-
guine vne effudiſt odorem di-
uinū creſcelo principi. **S.luc.**
Filio tpe: Dixit iel' dī-
ſcipulis ſuis. Qui vos
audit me audit: et qui vos ſp-
nit me ſpernit. Et reliqua.
Omelia lectionis cuiudem.
Ne quis putaret dñi increpa-
tionem illis tantummodo cuius-
tacibus vel personis que do-
minum i carne videntes ſper-
nebant. et nō omibꝫ qui hodie
euāgeliū verba despiciunt cōue-
nire conſequēter adiunxit dī-
cens: Qui vos audit me au-
dit: et qui vos ſpernit me ſper-
nit: et in audiendo quicq; vel
ſpernendo euāgeliū predica-
torem nō viles quascq; pſonas
ſed dñm ſaluatorem immo ip-
ſum p̄tem ſpernere ſe vel au-
dire dicereſt. **Tu aut.** **R:** Be-
atus magnus iam triumpho
potitus nouit ſuis famul̄ pre-
bere celeſtia commoda qui co-
to corde poſcunt eius peticio-
nes. Illi nimiriū tota nos deſ-
uotione oportet committere:
P. Et apud dominiū ei' p̄o